

Ai t^h thú v^à y ? ai c^ó n xin ân xá ?

Tác Giả: Bùi Tín

Thứ Năm, 27 Tháng 8 Năm 2009 05:01

G^on đây công an và tuyên giáo Hàn^oi bày ra trò các nhà dân ch^o b^o b^ot vào tù l^à n l^à t xu^ut hi^ện trên vô tuy^{ên} n truy^un hình và trên báo c^áa nhà n^oc, v^ài nh^à ng l^ài thú t^hi theo nh^à ý mu^on c^áa h^à là : đã ho^àt đ^ong ch^o ng phá nhà n^oc, âm m^uu l^àt đ^o ch^o đ^o hi^ện hành, vi ph^ám pháp lu^ut, do non n^àt, đ^oi đ^ot, b^o l^oi kéo, nay h^ài c^ói, xin đ^o c khoan h^àng và ân xá đ^o tr^ở thành công dân t^hi(!), ng^o i l^à ng thi^ện(!). H^à đ^ou đ^oc nh^à máy, nói nh^à v^àt !

Đây là trò h^à r^ot cũ, đã đ^o c thi th^à quá nhi^ệu, b^o th^àt b^oi n^àng n^à, nh^àng trong b^o t^hc h^à v^àn c^ó đ^oa ra dùng, vì nhân dân ta v^àn còn có ng^o i l^àm l^àn.

H^à h^àc ^ở đâu ? Công an c^óng s^àn, tuyên giáo c^óng s^àn h^àc t^h ngu^on phát xít Hitle, v^ài nh^à ng m^uu thâm c^áa G^oben, tuyên truy^un l^àp đi l^àp l^ài mãi gây v^àt h^àn sâu trong não, đ^ou gi^à đ^oi nh^àt r^oi cũng thành y nh^à th^àt.

H^à h^àc ch^o y^u là ^ở đâu nh^àng th^à thu^ut ma giáo ^ởy? Ngay t^h năm 1950, t^hng đoàn cán b^o công an và tuyên giáo nô n^àc sang Nga sang Tàu, theo dõi các tr^òi c^ói t^ho, các l^àp ch^o nh hu^àn, các cu^uc đ^ou t^h "ph^on cách m^àng", th^à hu^àn trong các tr^òng, l^àp cao c^óp, trung c^óp, ti^up thu t^hn g^oc nh^àng lý lu^un c^áa các t^h s^à B^éria và Khang Sinh trong cái ngh^à đàn áp và kh^ong b^o nhân dân, v^ài nh^àng kho kinh nghi^ệm đ^o c t^hng k^ot chuyên sâu và còn cho th^àc hành th^à nghi^ệm.

Cái ngh^à an ninh và tuyên giáo c^óng s^àn chính hi^ệu có th^à t^hng k^ot trong các th^à thu^ut : - đánh vào cu^uc s^àng. T^h đ^on gi^àn. Không cho u^ong n^àc, không cho ăn, không cho n^àm (đ^ong su^ut ngày), không cho đi l^ài (phòng quá ch^ot), không cho ánh sáng, ho^àc quá nhi^ệu ánh sáng (đèn pha c^óc m^ành chi^u vào gáy) ...

- tùy t^hng tính cách cá nhân đ^oi t^hng mà l^àp ph^ong án t^hn công : yêu v^à con mong tin v^à con (phao tin nh^àm, v^à ngo^ài tình, con h^à h^àng, b^o m^à m^àn n^àng ...) đ^o gây lo nghĩ, hoang mang; tu^u s^à thích cá nhân, ^ởa thu^uc lá g^oi (Cotab hay Philip Morris hay thu^uc lão) ; r^ou g^oi (Cognac hay bia, hay r^ou đ^o) đ^o mua chu^uc, "khuy^un khích" khi c^ón;

Ai thú vị ? ai cần xin ân xá ?

Tác Giả: Bùi Tín

Thứ Năm, 27 Tháng 8 Năm 2009 05:01

- tu tính tình mà đánh vào chỗ yếu - như là xu nịnh, là danh vọng, là hạnh phúc, tiền bạc, so sánh ngọai này với ngọai khác, khi dễ y như ng suy tính, kèn cựa như nhen ...

- giảng bày, như trong chiến tranh huân cán bộ cao cấp, họ đưa ra vài anh dũng cưỡi ngựa rồi đưa lên báo cáo điển hình (kể lại câu chuyện: con đưa cha chết, ăn chiến thắng trận, tàn ác với ngọai, là thầy phạm tội, dâm ô hỏa hóa, kèn cựa đưa vợ, cứu an báo mộng, mới tôi đi đâu có tình tiết gì gắn liền như trong tiểu thuyết, trong phim ảnh, hay như bản nhạc tôi viết cha tôi; cuối cùng bao giờ cũng khóc, khóc nước lên, rồi tôi trở lại cùng sự tui; và kết luận: tôi là đồ rác rưởi trong xã hội, đồ sâu bọ, đồ bỏ đi, đồ ăn hối, đồ phạm tội, đáng tội chết, may như có đảng giang tay ra cứu, tôi mới sống được và tôi nguyện làm công chuộc tội);

- cho đi tàu bay giặc: đưa tác động đến mọi người, ban cho chiến tranh huân, rồi tôi liên lạc người, biên độ, tăng bậc như điển hình trên là: cái tôi ở trên tất, giặc trong phạm vi, thành kiến tôi chỉ nghĩ, nghĩ lại quy định như trong câu chuyện, rồi cái người là "Chân Anh hùng" - anh hùng chân chính, không phải người anh hùng (!), "Chân Quân tử", thực mới là đảng viên CS chân chính, tin tưởng vĩ đại (!), tin tưởng các lãnh tụ Mác, Lênin, Staline, Mao, Hồ ... Thực rồi họ đưa tôi người "Anh Bức", đưa tôi "Bức" gửi lại ban khen, đưa tôi vòng hoa, đưa tôi lên người ghi danh !

Thực là cái lập học lên đảng tập thể, tôi "vượt ngục đêm đầu tiên", cái lập công với "phạm tội", cái đặt kỷ luật với "thành kiến". Không có cũng cần nghĩ ra, tưởng tượng ra, sáng tạo ra tôi gì gắn liền, tưởng tượng là tôi với "hỏa hóa": tán loạn cô này, số vũ cô này, rồi gái nông thôn ra bãi dâu, bên đôn rờ; có khi còn ly kỳ hóa phạm ra ý định đưa hàng đầu, bỏ ngũ đưa vào đầu hủ, nói xấu lãnh đạo và lãnh tụ ...

Tôi còn nhớ hồi 1953-54, trong quân khu V gửi ra quân khu IV là Vinh viên tập thể phó quân khu cấp tỉnh; ông ta là trí thức, trong chiến tranh, trốn tránh mìn cựa cấp tập ra thành kiến, tôi khai có "ý tưởng"(!) đem một số quân vào vùng đầu tiên hàng. Chiến tranh xong, ông ta báo an ninh và báo với đảng tra hỏi, tra hỏi các hình, không khai nói vì chuyển thể ra không có, thực là cái thể mà người tù không án, chết rồi trong một số xôn xao nào không ai hay ! Chuyển có thể 100%.

Cái trò học thú và xin ân xá mới đây vốn là chung một nguỵ n trăm nghìn trò học đã diễn ra, tôi an ninh và tuyên giáo cũng sẵn, chỉ khác là khi đảng CS đã suy tàn, hết linh thiêng, tôi gác gác, cái nguỵ, tôi "thuật toán" đến các "thần linh" và lãnh tụ thối mạt tôi thuật toán của họ. Là phạm nhân xin vào chỗ kín.

Ai t^h thú v^à y ? ai c^ó n xin ân xá ?

Tác Giả: Bùi Tín

Thứ Năm, 27 Tháng 8 Năm 2009 05:01

Th^ì i bu^ì i v^àn minh hi^ện t^h i, khi minh b^à ch công khai tr^ở thành n^h p s^ố ng c^ả a m^à i công dân l^à ng thi^ện và chính quy^ền l^à ng thi^ện, cu^ốc t^h thú và xin khoan h^à ng ch^ó có giá tr^ở khi các đ^ồ ng s^ố đ^ồ c hoàn toàn t^h do và t^h ch^ó - không có b^àt c^ả m^à t s^ố c ép nào - tuyên b^à công khai tr^ở c đ^ể i bi^ệu chính quy^ền, tr^ở c đ^ể i bi^ệu gia đình, b^àn bè, tr^ở c các nhà báo (báo nói, báo vi^ệt, báo ã nh ...) trong và ngoài n^h c. Ch^ó khi ã y m^à i l^à i t^h thú và xin khoan h^à ng n^h u có m^à i có giá tr^ở hoàn toàn.

Vi^ệc x^á án cũng v^ày. Nh^ư t thi^ệt ph^ải công khai, minh b^à ch, có đ^ể i bi^ệu nhân dân, gia đình, các nhà báo trong và ngoài n^h c, có lu^ut s^ố bi^ện h^à, cho các đ^ồ ng s^ố phát bi^ệu h^àt ý ki^{ến}, nh^ư ã m^à i phiên toà bình th^{ườ} ng ã m^à i n^h c dân ch^ó. H^ày ch^ó xem. H^à chúa s^ố ánh sáng c^ả a công khai, s^ố th^{ườ} t.

Các cu^ốc t^h thú và xin ân xá ti^{ên} ch^ó r^õt đ^ể đáng và l^à c l^ũng v^à a qua xin tr^ở l^à i đ^ể cho vào kho tàng t^h i ác c^ả a ch^ó nghĩa CS hi^ện th^{ườ} c đang b^à c l^ũng ng^{ườ} i v^àn minh lên án.

Nó ch^ó có ý nghĩa duy nh^ư t là s^ố t^h thú trên th^{ườ} c t^h c^ả a m^à t chính quy^ền c^ả ng s^ố n toàn tr^ở l^à c l^ũng đã "quá đắt", đã thu^ốc v^à dĩ v^àng c^ả a l^ũng ng^{ườ} i, nh^ư ng v^àn còn c^ả t^h n t^h i nh^ư m^à t thách th^{ườ} c l^ũng x^á c v^à i l^à ng tri và l^à ph^ải.

L^à ra chính quy^ền toàn tr^ở t^h h^ài ph^ải t^h l^à i ăn n^h h^ài c^ả i r^õi xin ân xá v^à i nhân dân, v^à i l^à ch s^ố, v^à i ti^{ên} nhân, v^à i các nhà dân ch^ó ... v^à vô vàn đau kh^ó, m^à t mát, b^àt công h^à đã gây ra ! Ch^ó có v^ày m^à i là công b^à ng, là đúng đ^ể n, là t^h i ã c^ả n thi^ệt và c^ả p bách!

Bùi Tín Paris 24-8-2009